
El Nuevo Mundo de Vasconcelos - Cronologia

Autor:

Data de publicació: 14-10-2025

Dubto que el ms. de "El Nuevo Mundo" trobat a Montserrat de Morais Vasconcelos aportí res a la Ha de Catalunya. Tothom s'ha llençat a dir que era austracista perquè ho ha dit la filòloga murciana que l'ha trobat. Però des del 1700 fins al 1704 Morais Vasconcelos és clarament filipista i ho demostra al pròleg del seu llibre, que signa ell mateix amb grans lloances cap a Felip cinquè, per tant, aquesta obra és una obra filipista. El 1738 el van fer president de la RAE BORBÒNICA .. encara que hagués estat de l'Academia dels desconfiats (la de la vaca cega desconfiada.) fet que no consta als arxius oberts al públic

AUSTRACISTA? UN POETA QUE EL 1701 DEDICA EL LLIBRE FET A BARNÀ EN CASTELLÀ A PHILIPPO QUINTO I ACABA AMB UN CÀRREC BORBÒNIC A MADRID?

Dubto que el ms. de "El Nuevo Mundo" trobat a Montserrat de Morais Vasconcelos aportí res a la Ha de Catalunya. Tothom s'ha llençat a dir que era austracista perquè ho ha dit la filòloga murciana que l'ha trobat. Però des del 1700 fins al 1704 Morais Vasconcelos és clarament filipista i ho demostra al pròleg del seu llibre, que signa ell mateix amb grans lloances cap a Felip cinquè, per tant, aquesta obra és una obra filipista. El 1738 el van fer president de la RAE BORBÒNICA .. encara que hagués estat de l'Academia dels desconfiats (la de la vaca cega desconfiada.) fet que no consta als arxius oberts al públic

No va a favor de Catalunya que en una oda a Colón, un suposat austracista, però fragant filipista el 2001, alabi a Lluís XIV, antagonista de Colom, ja que va secundar la frase de Francesc I: "que em digui el Papa a quin lloc de la Bíblia està escrit que França no té dret a Amèrica": Del Grande Abuelo que la Francia guarda, y en todo el Mundo la elevó triunfando..

En un futur es podran veure les diferències que diu la filòloga murciana que hi ha entre el manuscrit i l'obra impresa en el CANT VI, que penso que poden ser adendums que s'haurien afegit al manuscrit previ, amb menys text, lliurat a l'impressor el 1701, per a ser imprès, fet normal ja que el mateix Morais va dir al pròleg que seguiria ampliant la magna obra tota la seva vida.. Per tant no cal buscar censura política a un Morais que era un declarat filipista el 1701.. de fet, amb l'enfoc del poema que es veu en els troços del llibre que he llegit no crec que hi pugui haver res a suprimir per motius polítics.

Cronologia de Felip V a Catalunya (1701–1705)

3 d'octubre de 1700 Carles II d'Espanya fa testament en favor de Felip d'Anjou, nét de Lluís XIV de França.

1 de novembre de 1700 Mort de Carles II. S'inicia la successió.

12 de novembre de 1700 Lluís XIV proclama Felip com a Felip V de Castella i IV de Catalunya-Aragó.

14 d'abril de 1701 Felip V fa entrada oficial a Madrid com a nou rei.

3 d'octubre de 1701 Felip V jura les Constitucions de Catalunya a Barcelona, reconeixent els furs i privilegis del Principat.

12 d'octubre de 1701 S'obre la Cort General de Catalunya amb presència reial.

3 de novembre de 1701 A Figueres, es ratifica el matrimoni entre Felip V i Maria Lluïsa Gabriela de Savoia.

7 de setembre de 1701 Tractat de l'Haia: es forma la Gran Aliança entre Anglaterra, les Províncies Unides i l'Imperi Austríac, amb l'objectiu de frenar l'expansió de la dinastia borbònica.

14 de gener de 1702 Clausura de la Cort General. Felip V marxa cap a Nàpols per dirigir operacions militars.

15 de maig de 1702 La Gran Aliança de l'Haia (Anglaterra, Holanda, Àustria) declara la guerra a França i Espanya. Comença la Guerra de Successió Espanyola.

1703 – Tractat de Lisboa (16 de maig) Portugal s'uneix a la Gran Aliança, després d'haver estat inicialment aliat de França. El canvi es deu a la pressió diplomàtica i a la promesa d'avantatges comercials amb Anglaterra.

1703 – Tractat de Torí (8 d'agost) Víctor Amadeu II de Savoia, duc de Savoia, també s'incorpora a la Gran Aliança. Inicialment aliat de França, canvia de bàndol per motius estratègics i territorials.

1704–1705 Les tropes aliades desembarquen a la península. Catalunya, decebuda amb Felip V, comença a girar cap a la causa austriacista.

22 de juny de 1705 Tractat de Gènova: Catalunya signa un acord amb Anglaterra i l'arxiduc Carles. Les Corts catalanes abandonen Felip V i reconeixen Carles d'Àustria com a rei legítim.

7 de novembre de 1705 Entrada triomfal de l'arxiduc Carles a Barcelona, on és proclamat Carles III. S'hi estableix la seva cort.

1706: Setge de Barcelona. Catalunya, definitivament en mans austríaques.

1707 (25 d'abril): Derrota d'Almansa: gradual caiguda de l'Aragó i el País Valencià.

1707 (29 de juny): Derogació dels Furs del Regne de València i del Regne d'Aragó.

1711-1713: Abandonament de la causa catalana dels anglesos i els holandesos i, també de l'Arxiduc.

1713 (30 de juny al 10 de juliol): Junta de Braços dels estaments eclesiàstic, militar i reial del Principat de Catalunya, en què s'acordà defensar amb les armes les Constitucions de Catalunya davant les tropes de Felip V.

Tractat d'Utrecht (11 d'abril i 13 de juliol de 1713)
Tractat de Rastatt (7 de març de 1714.)
1714 (13 i 14 d'agost): Batalla de Talamanca. Darrera victòria de l'exèrcit austriacista català.
Tractat de Baden (7 de setembre de 1714)

1714 (11 de setembre): Batalla de l'11 de setembre. Les Autoritats Catalanes es neguen a una rendició incondicional i exigeixen la signatura de Capitulacions.
1714 (12 de setembre): Berwick renuncia a exigir la rendició incondicional i acaba concedint Capitulacions.
1714 (13 de setembre): Entrada de les tropes filipistes a Barcelona.
1714 (18 de setembre): Signatura de les Capitulacions de Cardona.
1714 (22 de setembre): Les autoritats borbòniques no respecten ni les Capitulacions de Barcelona, ni les Capitulacions de Cardona, i inicien la repressió.
1715 (11 de juliol): Entrada de les tropes filipistes a la ciutat de Mallorca, i el 5 de juliol, les Pitiüses juren fidelitat a Felip V.
1715 (28 de novembre): Publicació del Decret de Nova Planta a Mallorca i Eivissa.
1716 (16 de gener): Publicació del Decret de Nova Planta al Principat de Catalunya.

Carles d'Àustria a Barcelona

Aquesta cronologia mostra com Felip V va ser inicialment reconegut amb jurament de fidelitat per les institucions catalanes, en acceptar i jurar Felip els Furs i les constitucions catalanes però la seva política centralista i militarista va provocar un gir radical cap a la causa austriacista, culminant amb la proclamació de Carles III a Barcelona, el 7 de novembre de 1705

El 1705, l'arxiduc Carles embarcà a Lisboa en direcció al Mediterrani. S'aturà a Altea, on fou proclamat rei i la revolta valenciana dels maulets s'estengué, liderada per Joan Baptista Basset. Mentrestant, animats constantment pel príncep Jordi de Darmstadt, escamots armats barraren el pas als borbònics a la plana de Vic, que són derrotats en el combat del Congost.

La flota de l'arxiduc, formada per 180 vaixells amb 9.000 soldats anglesos, holandesos i austríacs i 800 cavalls sota el comandament de lord Peterborough, l'holandès Schrattenbach i Jordi de Darmstadt, arribà a Barcelona el 22 d'agost de 1705. Davant del setge dels austriacistes, les autoritats barcelonines es mantingueren fidels a Felip d'Anjou i proposaren formar la Coronela de Barcelona, mentre la població vacil·là; mentrestant, els vigatans s'alçaren i en baixaren uns 1.000 armats per unir-se al desembarcament, i en la Batalla de Montjuïc capturen la fortalesa, des de la qual bombardejarien la ciutat. Mataró es declarà per Carles i llevà un batalló per ajudar en el setge. L'ofensiva aliada per ocupar els països catalans continuà, caigué Girona, Josep de Nebot i Font prengué Tortosa i Tarragona el setembre, i Lleida caigué en mans de Manuel Desvalls i de Vergós el 23 de setembre,

Amb Barcelona envoltada de les tropes aliades el virrei de Catalunya Francisco Antonio Fernández de Velasco i Tovar signà la capitulació el 9 d'octubre; fou aleshores quan la ciutat s'aixecà contra Velasco. El 22 d'octubre entrà a Barcelona l'arxiduc Carles, que el 7 de novembre de 1705 jurà les constitucions catalanes i fou proclamat rei —Carles III. València caigué en mans austriacistes al final de desembre i el castell d'Alacant aguantà fins al 1706.

Entre 1705 i 1706, Carles III va celebrar unes Corts catalanes a Barcelona en les quals va concedir moltes de les reivindicacions dels regeneracionistes, entre elles el control de les insaculacions. A més, hom havia proclamat Carles III rei del Principat i comtats de Rosselló i Cerdanya, indicant així una clara voluntat de recuperar els territoris perduts en el Tractat dels Pirineus. Per la seva banda, a Castella, els cercles borbònics van presentar les concessions atorgades per Carles III a les corts de Barcelona com si fossin un projecte de sotmetre tota la corona espanyola al domini de Catalunya.

El 3 d'abril de 1706, les tropes borbòniques posaren setge a Barcelona amb un contingent de 18.000 soldats comandats per René de Froulay de Tessé i amb l'estol del comte de Tolosa. Felip de Borbó mateix acompanyava l'expedició i va arribar a establir-se a Sarrià. Per defensar Barcelona, l'arxiduc Carles comptava amb 8.500 homes: 4.500 membres de la Coronela, 2.000 infants entre britànics, alemanys i holandesos, uns 1.000 catalans regulars enquadrats en el Regiment de Reials Guàrdies Catalanes i el regiment de Barcelona i un miler més de voluntaris catalans. A més uns 400 dragons, 250 catalans i la resta anglesos. El 19 d'abril la fortalesa de Montjuïc és atacada però resisteix fins al dia 26, quan cau en mans borbòniques. Poc després, dos mil homes de Lord Peterborough aconseguiren entrar a Barcelona en barques de pescadors, superant el bloqueig de la flota del comte de Tolosa. Cap al 8 de maig, semblava imminent l'assalt a Barcelona per les tropes borbòniques, però, en saber-se la notícia de l'arribada de la flota aliada anglo-holandesa comandada per John Leake procedent de Gibraltar amb 56 naus i uns 10.000 soldats, els borbònics,

que podien haver presentat batalla, fugiren en un complet desordre fins al punt que Felip d'Anjou hagué de passar a França des del Rosselló i tornar a Espanya per Navarra. En aquestes circumstàncies, Carles III va poder entrar a Saragossa i proclamar-se rei; aleshores, a l'Aragó només Tarassona i Jaca es mantenien lleials als borbònics, i el 30 de setembre el rei va entrar a València.

La conspiració filipista de 1711 contra Carles III

Un grup de botiflers, encapçalat per Joan Sureda, el marquès de Bellpuig, Berga, el canonge Salas, la família de mercaders Ballester i el sergent major, intentà sense èxit derrocar les autoritats austriacistes. La conspiració fou descoberta i avortada. Joan Sureda fou duit a Barcelona i condemnat a pagar una multa important